

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you

Tožena stranka: FOD Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Razlaga členov 49 in 63 PDEU ter členov 26(3) in 28(3)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) – Razlaga členov 153, 309 in 370 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Posebna ureditev za potovalne agencije – Opravljanje storitev, pri katerih transakcije zunaj Unije opravijo drugi davčni zavezanci – Neoprostitev – Načela enakega obravnavanje, davčne nevtralnosti in sorazmernosti

Izrek

1. Člen 28(3) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) in člen 370 Direktive Sveta 2006/112 z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ne nasprotujeta temu, da država članica pred 1. januarjem 1978, v obdobju, določenem za prenos Šeste direktive 77/388, uvede določbo, ki spreminja njeno obstoječo zakonodajo tako, da z davkom na dodano vrednost obdavči transakcije potovalnih agencij, ki se nanašajo na potovanja zunaj Evropske unije.
2. Država članica ne krši člena 309 Direktive 2006/112, če storitev, ki se nanašajo na potovanja zunaj Evropske unije, ne obravnava kot oproščene posredniške storitve in navedene storitve obdavčuje z davkom na dodano vrednost, če je te storitve obdavčevala z davkom na dodano vrednost 1. januarja 1978.
3. Člen 370 Direktive 2006/112 v povezavi s točko 4, del A, Priloge X k tej direktivi ni v nasprotju s pravom Evropske unije s tem, da državam članicam podeljuje možnost, da še naprej obdavčujejo storitve potovalnih agencij, ki se nanašajo na potovanja zunaj Evropske unije.
4. Država članica s tem, da potovalne agencije v smislu člena 26(1) Šeste direktive 77/388 in člena 306 Direktive 2006/112 obravnava drugače kakor posrednike in s tem, da sprejme predpis, kot je kraljevi odlok z dne 28. novembra 1999, v skladu s katerim so storitve, ki se nanašajo na potovanja zunaj Evropske unije, obdavčene, le če jih opravljajo potovalne agencije, ne pa, če jih opravljajo posredniki, ne krši prava Unije, predvsem načel enakega obravnavanja, sorazmernosti in davčne nevtralnosti.

⁽¹⁾ UL C 86, 23.3.2013.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Global Trans Lodzhistik OOD proti Nachalnik na
Mitnitsa Stolichna**

(Združeni zadevi C-29/13 in C-30/13) ⁽¹⁾

**(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Carinski zakonik Skupnosti — Člena 243 in 245 — Uredba
(EGS) št. 2454/93 — Člen 181a — Izpodbojna odločba — Dopustnost sodnega pravnega sredstva brez
predhodne upravne pritožbe — Načelo spoštovanja pravice do obrambe)**

(2014/C 135/12)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Global Trans Lodzhistik OOD

Tožena stranka: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad Sofia-grad – Razlaga členov 243 in 245 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307) in člena 181a(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3) – Načela pravice do obrambe in pravnomočnosti – Pravica do pritožbe zoper odločbo carinskega organa o izterjavi a posteriori carinskih dolgov, tudi v primeru dokončnih odločb tega organa – Dopustnost sodne odločbe brez predhodne upravne pritožbe – Odločba carinskega organa, pri sprejetju katere so bila kršena postopkovna pravila – Obveznost sodišča, da v takem primeru odloči o tožbi, ne da bi upoštevalo obveznost predhodne upravne pritožbe

Izrek

1. Po eni strani odločba, kakršna je ena od teh, ki se obravnavajo v zadevi v glavni stvari, katere predmet je popravek – na podlagi člena 30(2)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 – carinske vrednosti blaga, katerega posledica je določitev carinskega dolga iz naslova DDV prijavitelju, pomeni izpodbojni akt v smislu člena 243 Uredbe št. 2913/92. Po drugi strani člen 245 Uredbe št. 2913/92 ob upoštevanju splošnih načel o spoštovanju pravic do obrambe in pravnomočnosti ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ki določa dve različni pravni sredstvi za izpodbijanje odločb carinskih organov, ker ta zakonodaja ne krši niti načela enakovrednosti niti načela učinkovitosti.
2. Člen 243 Uredbe št. 2913/92 ne določa, da je treba končno odločitev v smislu člena 181a(2) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo 3254/94, najprej izpodbijati v upravnem postopku, da bi bil sodni postopek dopusten.
3. Člen 181a(2) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo 3254/94, je treba razlagati tako, da je treba odločbo, ki je bila sprejeta na podlagi tega člena, šteti za dokončno in je mogoče zoper njo vložiti pravno sredstvo pri neodvisnem sodišču tudi v primeru, kadar je bila pri njenem sprejetju kršena pravica zadevne osebe do izjave in navedbe ugovorov.
4. V primeru kršitve pravice zadevne osebe do izjave in navedbe ugovorov iz člena 181a(2) Uredbe št. 2454/93 mora nacionalno sodišče ob upoštevanju posebnih okoliščin obravnavanega primera, o katerem odloča, in načel enakovrednosti in učinkovitosti odločiti, ali mora – kadar je treba odločbo, pri sprejetju katere je bilo kršeno načelo o spoštovanju pravic do obrambe, zaradi tega razglasiti za nično – odločiti o tožbi zoper to odločbo ali pa lahko spor vrne v odločanje pristojnemu upravnemu organu.

(¹) UL C 108, 13.4.2013.